

Skog- industrien og EF

Markedsutviklingen betyr langt mer enn tollen for skogindustriens fremtid. En handelsavtale gir oss bedre muligheter til å trygge industriens 35.000 arbeidsplasser enn et medlemskap som kan resultere i en hardhendt rasjonalisering og flytting av foredlingsvirksomheten til kontinentet.

Folkebevegelsen

Norges eldste industri

Skogindustrien har vært og er fortsatt en av Norges viktigste eksportindustrier. I dag utgjør eksportverdien av samtlige skogindustriprodukter i underkant av 14% av vår totale eksportverdi. Rundt 80% av denne eksporten går til Storbritannia og EF.

Fra 1. januar 1973 vil det være dannet en ny markedsituasjon i Vest-Europa. Noen av de tidligere EFTA-land vil bli medlemmer av EF og andre vil få en handelsavtale med EF. Betingelsene for de som søker fullt medlemskap er klare. Forhandlingene med Sverige og Finland om handelsavtaler har også ført til avtaler om gjennomføring av tollfrihet når det gjelder skogindustriprodukter. Det er disse to markedsordninger vårt land står overfor og som derfor bør sammenlignes.

Hva betyr tollene?

Tollene på skogindustriprodukter til EF har blitt sterkt redusert de senere år. I dag er det slik at avisepapir og papirmasse omsettes til EF-land gjennom egne tollfrie kvoter. Skurlast og disolvingcellulose er tollfrie. Finpapir, papp, kartong og sponplater blir belastet med 12-13% toll, trefiberplater med 11% toll og høvellast med 3% toll. Av produkter er det finpapir, papp og kartong som i mengde er av størst betydning på eksportmarkedet og som derfor har størst betydning i denne forbindelse.

De foreliggende avtaler mellom EF og rest-EFTA-landene forutsetter at tollene på alle skogindustriprodukter skal forsvinne etter 5 år, bortsett fra papp og papir, hvor tollene skal trappes ned i løpet av 11 år. Til de nye EF-land (først og fremst Storbritannia) skal tollene på papir

trappes opp til 8% i 1977, og deretter trappes ned igjen til null. Storbritannia har forpliktet seg til overfor Sverige å ta inn tollfritt storparten av papirimporten.

Markedsutviklingen er avgjørende

For det norske skogbruk og den norske skogindustri vil den tollmessige forskjell mellom fullt medlemskap og en handelsavtale bli liten. Bortsett fra papp og papir vil tollene på alle tre- og treforedlingsprodukter bli avtrappet over 5 år både ved en handelsavtale og ved medlemskap. Den noe lengre avtrappingstid før tollene på papp og papir (11 år i stedet for 5 år) vil under denne overgangstiden innebære et tolltap på gjennomsnittlig 10-20 millioner kroner pr. år. Dette tilsvarer en prisstigning på skogindustriprodukter på 1/2 prosent – mindre enn tredjeparten av økningen i treforedlingsavgifter til

Staten siste år. Selv om vår treforedlingsindustri de siste årene har trutt med vanskelige markedsforhold, er utsiktene utover i 70-årene lyse. I 1975 er det regnet med at det i et utvidet EF vil være et underskudd på skogindustriprodukter som er 10-15 ganger større enn vår totale produksjon. Det er ventet at størstedelen av dette underskuddet vil bli dekket av de skandinaviske land og at prisen på disse produkter vil gå sterkt opp. Markedsutviklingen vil her ha langt større betydning enn små tollhindringer som vil vare noen få år.

Usikkerheten blir større

Norsk skogindustri er inne i en periode av endring som uvilkarlig gjør mange av de 35.000 arbeidsplasser usikre, en usikkerhet som blir større dersom vi blir medlem av EF enn om vi står utenfor. Utviklingen fra USA viser nemlig at skog-

Arbeidsplassene

Fritt arbeidsmarked

EFs prinsipp om fritt arbeidsmarked vil medføre effektiv formidling av arbeidskraft mellom medlemslandene. EFs frie arbeidsmarked gjør det lettere å benytte utenlandsk arbeidskraft som stiller små krav, til erstatning for norske arbeidstakere. Norske arbeidere vil ikke lenger ha forrett til ledige jobber. Dette innebærer en fare for mange, kanskje særlig eldre arbeidstakere, og det svekker de fagorganisertes forhandlingsposisjon.

Frie kapitalbevegelser

Kapitalen vil strømme dit hvor den kaster mest av seg. Følgen blir høyere rente og større kapitalgevinster. Vi mister kontrollen med utenlandske oppkjøp og etableringer. Norsk kapital kan flykte til utlandet. Faglige tillitsmenn må ta hensyn til dette når de formulerer sine krav, og arbeidsgiverne kan i økende utstrekning avvise dem med henvisning til forholdene i EF-landene. Vi får også mindre offentlig innflytelse over eiergruppene i vårt næringsliv, både norske og utenlandske.

Nasjonalstyring

Når valutakursene blir bundet og skatter, avgifter og budsjettammer blir harmonisert i en kommende økonomisk union, mister vi våre viktigste styringsmidler over økonomien. Skånlandutvalget, Regjeringens egne eksperter, formulerer det slik at "sentrale deler av den økonomiske politikken vil måtte fastlegges på fellesskapsplan". Det innebærer bl.a. ifølge Skånlandutvalget at sysselsettingen blir et fellesskapsanliggende i EF-unionen. Dette er meget betenkelig, EFs høye arbeidsløshet og de kraftige svingningene på arbeidsmarkedet tatt i betraktning (se diagrammet.)

Regjeringen påpeker at takten i struktur-

endringene vil øke. Det innebærer sentralisering av næringslivet i Europa. Innen for EF kan Norge som helhet komme til å lide under problemer som likner utkant-Norges i dag.

Alternativ: Utenfor EF

Også EF-tilhengere medgir at Norge kan klare seg godt økonomisk utenfor EF. (Tollbelastningen er ubetydelig sammenliknet med det prisfall mange næringer har tålt uten å klage). Regjeringen mener selv at "full sysselsetting kan trolig opprettholdes i Norge uansett hvilken tilknytningsform som velges, forutsatt at en makter å løse styringsproblemene i økonomien". Det er alminnelig erkjent at toll spiller en underordnet rolle for utviklingen av handelen. Og tollene skal i alle tilfelle fjernes.

Handelsavtale

En handelsavtale gir nøyaktig samme tollfrihet for industrivarer som medlemskap. Forskjellen er at den blir innført noen få år senere for noen få varers vedkommende, blant dem papir og aluminium. De fleste varer skal bli tollfrie i løpet av fem år i alle tilfelle.

Selvråderett

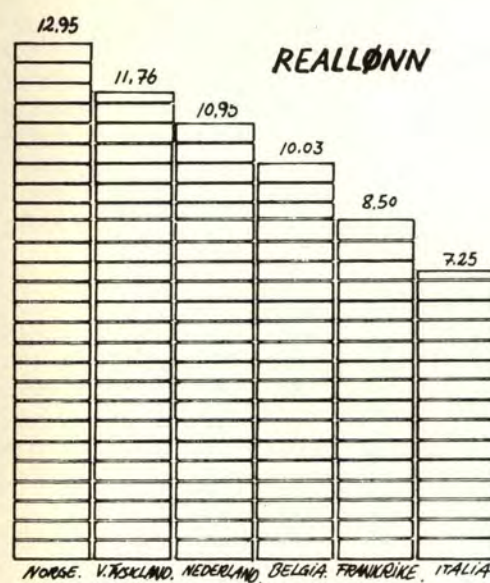
Viktigere enn tollspørsmålet er derfor retten til nasjonal styring. Retten til å fortsette en politikk som tar sikte på utjevning mellom mennesker, yrker og distrikter, retten til å sikre full sysselsetting og en jevn og rask bedring av levevilkårene i hele landet. Skal vi oppnå dette, kan vi ikke overføre sentrale deler av vår selvråderett til Bryssel, og må derfor si nei til EF-union og fjernstyring.

(Kilder for lønnsulikheter: Innstilling fra Vestres EEC-utvalg. Fagbevegelsen: Se "EEC og fagbevegelsen", Pax 1972. Fremmedarbeidere: Hanisch "Arbeidsfolk på flyttefor", Gyldendal. Kvam: "Den billige arbeidskraften", Pax)

Norge og EF

Lønnsnivået

i Norge er betydelig høyere enn i EF-landene. Reell timefortjeneste i EF-landene er fra 9 til 50 prosent under de norske lønningene.

Kilde: Lønns- og p.departementet (Aukrustutvalget nr. 1 1972) Tallene er korrigert for ulikheter i kjøpekraft, dvs. forskjellige valutaers kjøpekraft i forhold til DM. iflg. Statistisches Jahrbuch der BDR 1971. Uten en slik korreksjon ville Norge komme en tanke bedre ut.

Fagbevegelsen

er langt svakere i EF enn i Norge og ofte sterkt splittet. Organisasjonsprosenten er lav, f.eks. ca 20% i Frankrike og ca. 30% i Vest-Tyskland

Fremmedarbeiderne

er en viktig del av EF-systemet. Hver fjerde kropparbeider i Frankrike og Belgia, og hver syvende industriarbeider i Vest-Tyskland er fremmedarbeider.

Lønnsforskjellene

er langt større i EF-landene enn i Norge. En offentlig direktør i EF tjener 7-8 ganger så mye som et postbud, i Norge knapt 4 ganger så mye. Det samme forholdet gjelder det private næringsliv. Ulikhetene blir skjerpet av svakere skatteprogresjon i EF-landene.

De lavtlønnede

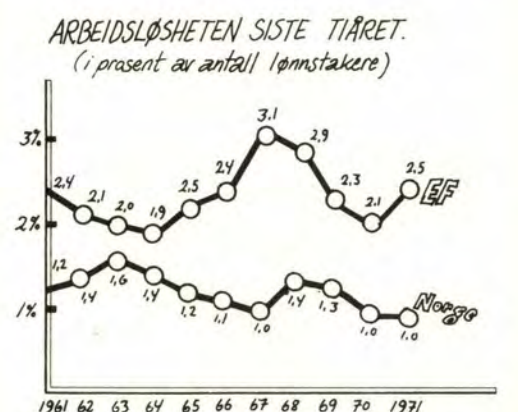
er dårligere stilt i EF enn i Norge. En lavtlønsarbeider i EF tjener bare 59% av en "høytlønsarbeider", mens han i Norge tjener 81%. (Sammenlikningen gjelder de fem beste og de fem svakestes bransjene. 59 prosent er gjennomsnittet for fem EF-land.)

Kvinners lønn

er lavere i alle EF-land enn i Norge, bortsett fra Frankrike og Italia.

Arbeidsløsheten

i EF har de siste fem årene vært dobbelt så stor som i Norge.

Kilde: EF-kommisjonens "Allgemeine statistik". Norge: Statistisk månedshæfte. (I 50-årene var arbeidsløsheten i EF-området enda høyere, f.eks. 6,5% i 1956)

EFs målsetting er at kapitalen skal strømme fritt. Arbeidskraften må strømme etter. Den økonomiske politikk skal samordnes fra Bryssel og nasjonale styringsmidler må gis opp. Norsk medlemskap i EF betyr at vi stikker kjepper i hjulene på vår sysselsettings- og utjæmningspolitikk på alle de områder som her er nevnt.

industrien der flytter sin foredlingsvirksomhet fra skogdistriktene til de store befolkningsentra. Med fri kapitalbevegelse og tollfrihet på tømmer og papirmasse, vil mulighetene bli bedre for norsk skogindustri til å etablere seg i nærheten av storbyer som Hamburg, Rotterdam og Antwerpen. Dette vil kunne gi aksjonærene større utbytte og funksjonærer bedre lønn, mens den vanlige arbeider og underordnede funksjonær må søke seg annet arbeid. Videre må en regne med at presset fra billigere utenlandsk arbeidskraft vil gjøre seg sterkere gjeldende i disse lavtlønnsindustrier dersom vi kommer med i EF.

Trygge arbeidsplasser

Konklusjonen må bli at det er ingen ulykke for norsk skogindustri om vi blir stående utenfor EF. Kapitalinvesteringen kan kanskje bli mindre, men langt viktigere er det at arbeidsplassene blir tryggere dersom vi søker en handelsavtale i stedet for fullt medlemskap.

KLIPP UT

SEND INN

**Dersom De ønsker å bli medlem i
FOLKEBEVEGELSEN -**

vennligst send oss medlemskontingenten, minimum kr. 10,- over postgiro eller bankgiro. Vær vennlig og notér «medlemskap» e.l. på giroblanketten og fyll ut og send oss denne slippen eller en lapp med tilsvarende opplysninger.

Navn:

Adresse:

Postnummer og poststed:

Kommune:

**FOLKEBEVEGELSEN
MOT NORSK MEDLEMSKAP
I FELLESMARKEDET**

**Postboks 515 - Sentrum - Oslo 1 - Postgiro 208669
Bankgiro 8200.01.36065**

Folkebevegelsen

Folkebevegelsen mot norsk medlemskap i Fellesmarkedet er en landsomfattende, tverrpolitisk organisasjon med over 130000 medlemmer. Medlemmene er organisert i 450 lokalutvalg og i faglige utvalg over hele landet. I de fleste fylker er det faglige sekretærer tilknyttet fylkeskontorene. Nærmere opplysninger får du ved henvendelse til:

FOLKEBEVEGELSEN, postboks 515, Sentrum, Oslo 1 - tlf. 41 02 90.

Vi oppfordrer alle motstandere av norsk medlemskap til å bli medlem i Folkebevegelsen. Bruk kupongen til venstre!